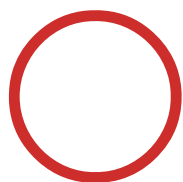

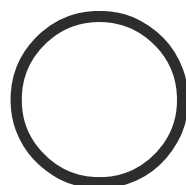
ΓΙΑΤΙ

ΜΑΡΞΕ

200 ΧΡΟΝΙΑ
ΜΑΡΞΕ

ΕΙΧΕ

Είναι γεγονός ότι ειδικά μετά το 2008, με το ξέσπασμα της σημερινής κρίσης, η θεωρία του Μαρξ έγινε viral και ξαναμπήκε στον καθημερινό λεξιλόγιο. Παραδόξως μοιάζει κοινότοπο να παραθέτουμε αποσπάσματα από τα πιο αναγνωρισμένα συστημικά ΜΜΕ (TIME, The Economist, Financial Times, κ.α.) παγκοσμίως που αναφέρονται με τον ένα ή άλλο τρόπο στην επικαιρότητα του Μαρξ. Οι πιο άσπονδοι εχθροί του αναγκάζονται να παραδεχτούν την πληρότητα και επιστημονικότητα της θεωρίας του και αναφέρονται σε αυτόν. Κρύβουν όμως την ουσία της, ως επαναστατικής θεωρίας, γιατί δείχνει το πεπερασμένο του καπιταλισμού και το αναπότρεπτο του ξεπεράσματός του. Τους ενοχλεί προφανώς που ο μαρξισμός αποτελεί όπλο των εργαζομένων στη μάχη για την απελευθέρωσή τους.

Ως τέτοιο, θα τον χρησιμοποιήσουμε κι εμείς για να απομυθοποιήσουμε 8+1 ιδεολογήματα, που χρησιμοποιούν επιχειρηματίες και τραπεζίτες, μέσω των ΜΜΕ τους, ώστε να εξασφαλίσουν εξουσία και κέρδη.

1 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Μαζί τα φάγαμε!”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Ότι η κρίση είναι αποτέλεσμα του σπάταλου κράτους και των καλοπερασάκηδων πολιτών του. Πάίρναμε επιδοτήσεις για τα χωράφια και τις κάναμε ποτά, οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι αντιπαραγωγικοί και τεμπέληδες, δεν κόβαμε αποδείξεις, παίρναμε πολλά δάνεια. Με λίγα λόγια φταίμε εμείς για την οικονομική κρίση.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Με το ζόρι θα συγκρατούσε τα γέλια του ο Μαρξ αν τα άκουγε όλα αυτά. Ήταν ο πρώτος άλλωστε που αντιλήφθηκε ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των αστών και η ακατανίκητη λαχτάρα τους για μεγέθυνση κερδών έχει οδηγήσει την παραγωγή να αναπτύσσεται άναρχα δημιουργώντας και ενισχύοντας μονοπωλιακά φαινόμενα. Ως αποτέλεσμα όλο και λιγότεροι κατέχουν όλο και περισσότερο πλούτο, που από ένα σημείο και μετά δεν μπορούν να τον επενδύσουν όσο κερδοφόρα θα ήθελαν. Τότε σκάει η κρίση, που αποτελεί κυκλικό, δομικό και όλο και εντονότερο φαινόμενο στον καπιταλισμό. Σαν αυτή που βιώνουμε σήμερα, που τυπικά είναι η τέταρτη κρίση στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Τι σημαίνει όμως κρίση; Κρίση είναι εκείνη η κατάσταση κατά την οποία ενώ υπάρχουν κεφάλαια που μένουν «ακίνητα» και ανάγκες που ζητάν να καλυφθούν, δεν μπορούν τα πρώτα να αξιοποιηθούν κερδοφόρα για την ικανοποίηση των δεύτερων. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι πλούσιοι σταματάνε να κερδοφορούν, αλλά το πρόβλημά τους είναι ότι δεν κερδοφορούν τόσο πολύ όσο θα ήθελαν. Έτσι παραγμένος κοινωνικά πλούτος καταστρέφεται και κοινωνικές ανάγκες μένουν ακάλυπτες. Εξού και μια μεγάλη χρηστική αξία που έχει ο πόλεμος, που καταστρέφει πλούτο και παραγωγικές δυνάμεις προκειμένου να αφήσει διαλυμένες περιοχές για επανεπένδυση.

2 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Οι άξιοι προοδεύουν!”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Είσαι μόνος εναντίον όλων. Ανταγωνίσου συμμαθητές, συμφοιτητές, συναδέλφους. Η κορυφή έχει θέση μόνο για έναν. Κάθε θυσία για αυτήν είναι θεμιτή. Κι αν αποτύχεις, εσύ φταις που δεν ήσουν ικανός.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι πλούσιοι γίνονται συνεχώς πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Τέλη 2017 η έκθεση της Credit Suisse (ελβετικός οικονομικός οίκος) συμπέρανε ότι το 1% των πιο πλούσιων ελέγχει το 50,1% του παγκόσμιου πλούτου, από το 42,5% του 2008. Επιπλέον, οι ζάπλουτοι (>50 εκ.) πενταπλασιάστηκαν από το 2000 μέχρι σήμερα και οι «απλοί» εκατομμυριούχοι αυξήθηκαν κατά 170%. Τελικά φαίνεται για να είσαι άξιος πρέπει να είσαι και πλούσιος.

Ένα από τα σημαντικότερα συμπεράσματα του Μαρξ από την ανάλυση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής: Η άνιση κατανομή δεν οφείλεται στο πόσο προικισμένος και άξιος είναι ο κάθε άνθρωπος, αλλά στην ανισότητα της ιδιοκτησίας (ή όχι) των μέσων παραγωγής. Η ιδιοκτησία αυτή είναι που επιτρέπει τους κεφαλαιοκράτες να εκμεταλλεύονται και να ιδιοποιούνται το μεγαλύτερο κομμάτι της εργασίας των εργαζομένων. Και τους τελευταίους να αναγκάζονται να πουλάνε τη δύναμή τους προκειμένου να ζήσουν. Αυτές οι δύο ομάδες, οι δύο τάξεις έχουν ολοκληρωτικά αντιπαραθετικά και συγκρουόμενα συμφέροντα. Βρίσκονται σε αδιάκοπο και ανειρήνευτο αγώνα, που κάθε νίκη του ενός σημαίνει ήττα του άλλου.

3 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Ο άνθρωπος είναι, από τη φύση του ανταγωνιστικός”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Ο κοινωνικός κανιβαλισμός, το να βλέπεις εκθρό το συνάδελφό σου είναι φυσιολογικό. Μην το αμφισβητείς, και τα ζώα έτσι κάνουν στη ζούγκλα. Ο ανταγωνισμός είναι ο βέλτιστος εξελικτικός μηχανισμός και ο βέλτιστος τρόπος οργάνωσης της ανθρώπινης κοινωνίας.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Στον ανταγωνισμό όλοι χάνουν. Οι ανταγωνιστικές σχέσεις στην παραγωγή, μπορεί να έδωσαν ώθηση στις παραγωγικές δυνάμεις μετά τη φεουδαρχία, αλλά πλέον αποτελούν τροχοπέδη κοινωνικής προόδου και ευημερίας. Περαιτέρω, η ηγεμονία τους δηλητηριάζει και τις ίδιες της προσωπικές μας σχέσεις. Όταν βλέπεις τον αντίπαλο στο συνάδελφό σου θα τον δεις και στον αδερφό σου ή στον εραστή σου. Στη σημερινή κοινωνία, το Εγώ γίνεται αντιληπτό έξω και απέναντι από το συλλογικό Εμείς. Η εικόνα που το σύστημα σου προβάλλει (και τα social media γίνονται χρήσιμο εργαλείο στα χέρια τους) είναι ότι στην ουσία είσαι μόνος-μόνη σου. Η ευτυχία είναι ατομική και ακόμη και η ερωτική σχέση γίνεται σκαλοπάτι για να φθάσεις σε αυτή.

Ο Μαρξ συμπέρανε ότι η εκμετάλλευση είναι δομική ιδιότητα του κοινωνικού συστήματος και όχι της φύσης του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δεν είναι απλά αγελαίο ζώο. Είναι ζώο το οποίο μπορεί να γίνει άτομο στο εσωτερικό της κοινωνίας. Είναι ένα πεδίο αντιφατικών δυνατοτήτων, που είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν σε συγκεκριμένες διαφορετικές συνθήκες. Έχει συγκεκριμένες και σταθερές ανάγκες (τροφή, αυτοσυντήρηση, έρωτας κτλ) αλλά ακόμα και αυτές εκδηλώνονται διαφορετικά σε διαφορετικές συνθήκες. Εκείνο, δε που διαφοροποιεί τον άνθρωπο από το ζώο είναι ότι ο άνθρωπος μπορεί να παράγει μέσω την εργασίας του και σε ενεργητική αλληλεπίδραση με την φύση, όλα τα αναγκαία υλικά αγαθά για την επιβίωσή του. Η αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας του, στα επίπεδα του σήμερα και η ύπαρξη τόσο μεγάλου πλεονάσματος, ικανού να καλύψει τις ανάγκες όλων των ανθρώπων του πλανήτη, καθιστά εφικτό το ξεπέρασμα των τάσεων ανταγωνισμού και εκμετάλλευσης εντός της ανθρωπότητας. Εκείνο που μπαίνει εμπόδιο σε αυτό το ξεπέρασμα είναι το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, που βασίζεται σε αυτές τις αρχές, με σκοπό να ιδιοποιείται το κέρδος από τους ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής.

Με άλλα λόγια, ο ανταγωνισμός και οι συγκρούσεις είναι η μέθοδος που αντιστοιχεί στα εκμεταλλευτικά-καταπιεστικά συστήματα, όπως το καπιταλιστικό. Δεν υπάρχει κάποιο γονίδιο ανταγωνισμού και κανιβαλισμού.

4 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Αν είσαι έξυπνος και διορατικός, μπορείς να βρεις τη δουλειά των ονείρων σου.”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Αν δε σου αρέσει η δουλειά που κάνεις, μη σκας, μπορείς να βρεις μια καλύτερη. Και μετά μια άλλη καλύτερη. Υπάρχει η δουλειά που ονειρεύεσαι, απλά κάνε υπομονή και κοίτα την καριέρα σου.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Δυστυχώς, δεν υπάρχει η δουλειά των ονείρων σου. Γιατί πέρα από τις διαφημίσεις και τα lifestyle icons, η πεζή πραγματικότητα θέλει την συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου να δουλεύει με όλο και χειρότερους όρους. Ο Μαρξ και ιδιαίτερα ο Ένγκελς είχαν παρουσιάσει εκτενώς τη θέση των εργαζομένων στο καπιταλιστικό σύστημα. Έρμαιο στις διαθέσεις των κεφαλαιοκρατών, δεν έχουν εποπτεία του τελικού προϊόντος που παράγουν, δεν έχουν κανένα δικαίωμα σε αυτό, δεν έχουν δικαίωμα διεύθυνσης της παραγωγής ούτε των όρων εργασίας τους. Ουσιαστικά αποτελούν οργανικό κομμάτι μια συνολικότερης μηχανής, που δουλεύει για τα κέρδη των ιδιοκτητών της. Έτσι, ο σημερινός παραγωγός του πλούτου, της κοινωνικής προόδου και του πολιτισμού, ο εργαζόμενος, βρίσκεται όλο και μακρύτερα από όλα αυτά. Ειδικά στο σημερινό ολοκληρωτικό καπιταλισμό της Apple και της Google, του παγκοσμιοποιημένου εμπορίου αυτή η αδικία γίνεται όλο και πιο ακραία. Όλο και περισσότεροι εργάτες από κάθε γωνιά της γης δουλεύουν για το ίδιο προϊόν (η εργασία κοινωνικοποιείται συνεχώς) ενώ το αποτέλεσμα της εργασίας τους το καρπώνονται όλο και λιγότερες και ισχυρότερες πολυεθνικές (ο πλούτος τελικά ιδιοποιείται).

5 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Τα ρομπότ θα μας πάρουν τις δουλειές.”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Η ανεργία και η φτώχεια είναι αντικειμενικές σταθερές της ανθρώπινης κοινωνίας. Όσοι εργαζόμενοι δεν ειδικευθούν πολύ, λογικό είναι να χάσουν τη δουλειά τους από την πρόοδο. Όσοι δεν προσαρμόζονται γρήγορα, μένουν στο περιθώριο.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η τεχνολογία και η επιστήμη, σύμφωνα με το μαρξισμό αποτελούν παραγωγικές δυνάμεις. Στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος επιδιώκεται από την αξιοποίησή τους το κεφάλαιο να μεγεθύνει την παραγωγική του ικανότητα. Ως αποτέλεσμα επενδύει πόρους και ανθρώπινες δυνάμεις, προκειμένου να τις εξελίξει. Η αντίφαση είναι ότι η χρήση της τεχνολογίας ανεβάσει την παραγωγικότητα της βιομηχανίας, αλλά η πηγή κέρδους για τον καπιταλισμό είναι η ανθρώπινη εκμετάλλευση. Έτσι η κούρσα των κεφαλαιοκρατών για την εκβιομηχάνιση της παραγωγής, οδηγεί τα ποσοστά κέρδους τους να πέφτουν. Μόνη λύση για τους καπιταλιστές ώστε να λυθεί η αντίφαση αναδεικνύεται η βαθύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων. Δημιουργείται, έτσι ακόμη μια αντίφαση, ενώ η τεχνολογία εξελίσσεται και θεωρητικά απελευθερώνει τον άνθρωπο από την καταναγκαστική εργασία, οι εργαζόμενοι δουλεύουν όλο και περισσότερο σε «συνθήκες γαλέρας». Σήμερα, η παραγωγικότητα είναι τέσσερις φορές μεγαλύτερη σε σύγκριση με το 1950, πράγμα που σημαίνει ότι με δέκα ώρες δουλειά την εβδομάδα μοιρασμένες σε περισσότερους εργαζόμενους θα παραγόταν ο ίδιος πλούτος με λιγότερη ανεργία. Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι ότι η παραγωγικότητα στο θωρο διαρκώς αυξάνεται ενώ ο μισθός μένει ίδιος, άρα τα αφεντικά βγάζουν, ο πλούτος συσσωρεύεται και η ανεργία δε μειώνεται. Ο Μαρξ αυτή την αντίφαση την ονόμασε σύγκρουση μεταξύ των παραγωγικών δυνάμεων (των δυνατοτήτων για περισσότερη και οικονομικότερη παραγωγή) και των παραγωγικών σχέσεων (της ανάγκης για επίτευξη ιδιωτικού κέρδους). Εμάς δεν πρέπει να μας τρομάζει η τεχνολογική και επιστημονική εξέλιξη. Τουναντίον, πρέπει να μας τρομάζει ο απάνθρωπος τρόπος που ο καπιταλισμός τις αξιοποιεί. Δεν θα χάσουμε, λοιπόν, τις θέσεις εργασίας μας από τα ρομπότ. Η καπιταλιστική οργάνωση της παραγωγής είναι αυτή που μας καταδικάζει στην ανεργία και τη φτώχεια. Και θα συνεχίσει να το κάνει αυτό ακόμα και με ολοκληρωμένη τεχνητή νοημοσύνη και με αποικία στον Άρη. Για αυτό και η ανατροπή των κεφαλαιοκρατικών σχέσεων παραγωγής είναι μονόδρομος αν θέλουμε η ανθρωπότητα να ζει με βάση τις δυνατότητες της εποχής της.

6 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Οι Τούρκοι θέλουν τα νησιά και τη Θράκη, οι Σκοπιανοί τη Μακεδονία και οι Αλβανοί την Ήπειρο (είναι απορίας άξιος γιατί δε θέλει κανείς την Πελοπόννησο)”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Σαν Έλληνες έχουμε παντού εχθρούς, που караδοκούν να πάρουν εδάφη. Τα πολλά λόγια είναι φτώχεια, απαιτείται εθνική ομοψυχία, στράτευση πίσω από την εκάστοτε κυβέρνηση και (προφανώς) αγορά πολεμικού εξοπλισμού δισεκατομμυρίων.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Δεν υπάρχει ένα έθνος στην Ελλάδα (και σε κάθε χώρα). Υπάρχουν δύο, των κεφαλαιοκρατών και των εργαζομένων. Αλήθεια τι κοινό έχουμε εμείς με τον Αλαφούζο, με το Μπόμπολα και το Μαρινάκη; Ανάποδα, τι έχουμε να χωρίσουμε με τον Τούρκο, Σκοπιανό, Αλβανό εργαζόμενο; Δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν όλοι εκείνοι που μέσω της εργασίας τους μπορούν και ζουν. Τουναντίον, όλα τα πράγματα τους ενώνουν. Ο Μαρξ και ο Ένγκελς έγραφαν σε όλους του τόνους ότι οι εργάτες κάθε χώρας, φυλής, θρησκείας έχουν κοινά συμφέροντα. Δεν τους χωρίζουν οι διαφορετικές πατρίδες. Τους χωρίζει όμως μια άβυσσος με τους επιχειρηματίες και τραπεζίτες τόσο της δικιάς τους, όσο και κάθε άλλης χώρας. Και έχουν χρέος αυτούς να πολεμήσουν. Στο κομμουνιστικό μανιφέστο έγραφαν ότι «Η πάλη του προλεταριάτου ενάντια στην αστική τάξη, αν και όχι στο περιεχόμενο, στη μορφή είναι καταρχήν εθνική. Φυσικά, το προλεταριάτο κάθε χώρας πρέπει να ξεμπερδεύει πριν απ’ όλα με την δική του αστική τάξη». Πρέπει να «πάρει τον πολιτικό έλεγχο, να αρθεί στο ύψος της τάξης του έθνους, να καταστεί το ίδιο έθνος, τότε είναι εθνικό, αν και όχι με την αστική έννοια του όρου».

Ο πόλεμος είναι εργαλείο των αστών προκειμένου να εδραιώσουν τα συμφέροντά τους και την εξουσία τους. Πετρέλαια, ενεργειακοί αγωγοί, σφαίρες επιρροής, αγορές είναι μόνο λίγα από τα οφέλη που θα έχουν από τους πολέμους. Αντίθετα, εμείς, τι κερδίζουμε από αυτούς τους πολέμους;

7 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Η δικαιοσύνη είναι τυφλή.”

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Πρέπει να υπακούς τους νόμους που εμείς βγάζουμε, χωρίς αντιλογία γιατί αλλιώς φυλακή. Πρέπει να τηρείς τους κανόνες που εμείς θέτουμε γιατί αλλιώς φυλακή. Αν είσαι υπάκουος και πειθήνιος, θα πας φυλακή.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Πραγματικότητα είναι η Ηριάννα και ο Θεοφίλου. Πραγματικότητα είναι οι τρομονόμοι και η κρατική τρομοκρατία, η ακύρωση της απεργίας, η δίωξη για όποιον εναντιωθεί στους πλειστηριασμούς σπιτιών. Πραγματικότητα είναι οι ελεύθεροι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

Ο Ένγκελς επισήμαινε ότι από το αρχαίο κράτος των δουλοκτητών (που τους εξασφάλιζε την υποταγή των δούλων), από το φεουδαρχικό κράτος των ευγενών (που τους εξασφάλιζε την υποταγή των δουλοπάροικων), μέχρι το αστικό κράτος των ιδιοκτητών μέσων παραγωγής (που τους εξασφαλίζει την υποταγή των μισθωτών εργαζομένων), αλλάζει μόνο η μορφή. Το κράτος είναι η οργανωμένη βία της εκάστοτε κυρίαρχης τάξης ώστε να επιβάλλει τα συμφέροντα και την εξουσία της στις υπόλοιπες. Εν προκειμένου, σήμερα είναι ο συλλογικός κεφαλαιοκράτης. Ότι δεν μπορεί να κάνει ο κάθε κεφαλαιοκράτης μόνος του αναλαμβάνει το κράτος να το διεκπεραιώσει.

Πώς γίνεται να υπάρξει δημοκρατία σε ένα σκληρά εκμεταλλευτικό καθεστώς, όπως ο σύγχρονος καπιταλισμός. Γι’ αυτό και έννοιες όπως η δικαιοσύνη, η ελευθερία, η ισότητα χάνουν κάθε νόημα, όταν δεν γίνονται το αντίθετό τους. Ο Μαρξ έλεγε από το μακρινό 1848 ότι η σημερινή δημοκρατία είναι δημοκρατία για τους λίγους και ψευδεπίγραφη «δημοκρατία» για τους πολλούς. Η σημερινή δημοκρατία τους βρωμάει κάτι από φασισμό. Οι νεοναζί είναι η συνέχεια της δημοκρατίας τους, δεν είναι απλά κάποιοι κανίβαλοι.

8 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Υπάρχει πράσινος καπιταλισμός,”
ας επενδύσουμε στην πράσινη επιχειρηματικότητα.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Κάποιοι κακοί εργοστασιάρχες που δεν ακολουθούσαν του κανόνες της πολιτείας και ο βρωμιάρης λαός που πετούσε τα σκουπίδια κάτω μόλυναν το περιβάλλον. Όλοι μαζί μπορούμε, να δενδροφυτεύουμε τα βουνά της χώρας και να εμποδίζουμε τη μόλυνση του περιβάλλοντος. Μπορεί να υπάρξει πράσινη επιχειρηματικότητα!

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Κινητήρια δύναμη του σημερινού συστήματος είναι η επιδίωξη των κεφαλαιοκρατών για όλο και περισσότερο κέρδος. Δεν υπάρχει κανένα όριο γι’ αυτό. Το φυσικό περιβάλλον, τα ζώα, οι άνθρωποι αποτελούν απλά πόρους και δυνατότητες προς αξιοποίηση. Η ΗΠΑ δεν είχαν μπει σε καμία συνθήκη για την προστασία του περιβάλλοντος και όταν μπήκαν σε αυτή του Παρισιού, βγήκαν μετά από δύο χρόνια. Αλλά ακόμα και οι συνθήκες που επισυνάπτουν οι αστικές τάξεις μεταξύ τους είναι χαλαρές. Περισσότερο προωθούν τον ανταγωνισμό μεταξύ τους, παρά την προστασία του περιβάλλοντος. Η «στροφή» που έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια προς «ανανεώσιμες» πηγές ενέργειας, αποτελεί κυρίως εναλλακτικό τρόπο κερδοφορίας μπροστά στον κορεσμό των παλιών. Αλλά ακόμα και το πόσο ανανεώσιμες είναι αυτές οι πηγές είναι ένα ζήτημα. Από πού παράγεται η ηλεκτρική ενέργεια των ηλεκτροκίνητων αυτοκινήτων; Πού πάνε οι χρησιμοποιημένες μπαταρίες;

Ο Μαρξ έλεγε ότι η φύση είναι το ανόργανο σώμα του ανθρώπου. Μιλούσε για την ανάγκη αρμονικής συνύπαρξης με το περιβάλλον μας. Πράγματα που σήμερα φαντάζουν σα διαφήμιση δεντροφυτεύσης από το ΣΚΑΙ. Αλλά ο Μαρξ συνέχιζε κι έλεγε ότι όσο κυριαρχούν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής τόσο θα επιταχύνεται η εκμετάλλευση και καταστροφή του περιβάλλοντος. Ενώ κάθε προσπάθεια προστασίας του περιβάλλοντος που δεν αποκτά πολιτικά και ανατρεπτικά χαρακτηριστικά είναι καταδικασμένη να αποτύχει διπλά. Ούτε το περιβάλλον τελικά θα προστατέψει ούτε θα αναδείξει και θα μπλοκάρει το βασικό ένοχο, την καπιταλιστική παραγωγή.

9 ΤΙ ΛΕΝΕ

“Ο καπιταλισμός είναι το τελευταίο στάδιο ανάπτυξης,”
της ανθρωπίνης κοινωνίας - ο κομμουνισμός απέτυχε.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΝ

Τα πράγματα δεν αλλάζουν. Κάθε εναλλακτική δοκιμάστηκε και ως χειρότερη, απέτυχε. Οπότε καλό είναι να κοιτάς τη δουλειά σου και όλα θα πάν καλά.

ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τα πράγματα όχι μόνο αλλάζουν γενικά, αλλά αλλάζουν ήδη. Στο παρελθόν, είχαν καταρρεύσει ολόκληρες αυτοκρατορίες ενώ σήμερα, με την παρούσα δομική κρίση και ύφεση το καπιταλιστικό σύστημα τρέμει από τα θεμέλιά του. Κοινωνικές εξεγέρσεις είναι μονίμως στην ημερήσια διάταξη και ο σάπιος καπιταλισμός προσπαθεί να αποδείξει (επιβάλλει με όπλα) συνεχώς τη ρώμη της νεότητάς του.

Ο Μαρξ και ο Ένγκελς, ως θεμελιωτές του επιστημονικού σοσιαλισμού, διαχώρισαν απευθείας τη θέση τους από βουλησιαρχικές ερμηνείες της κοινωνικής εξέλιξης. Τόνιζαν, ότι ο κομμουνισμός δεν είναι απλά μια ιδέα προς υλοποίηση, ούτε μια νομοτελειακή ισορροπία. Ο κομμουνισμός αποτελεί την τάση εκείνη που στο σήμερα αναίρει την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων. Συμβαίνει τώρα, θα λέγαμε, ελλοχεύει σαν δυναμική μέσα σε κάθε αντίφαση του καπιταλισμού (αναφέραμε μερικές πιο πάνω) και την λύνει μέσα από την αναίρεσή της. Είναι κίνηση ανώτερου ξεπεράσματος του και οργάνωσης της παραγωγής με βάση τις ανάγκες των ανθρώπων. Ο κομμουνισμός είναι ανάγκη των εργαζομένων και συνολικά της ανθρωπότητας, είναι δυνατότητα στον σημερινό κόσμο της υπέρμετρης τεχνολογικής εξέλιξης και «αφθονίας». Με άλλα λόγια, υπάρχει υλική βάση για τη διεκδίκηση και υλοποίηση μιας άλλης οργάνωσης στην παραγωγή, με κοινωνικοποιημένα τα μέσα παραγωγής, με κοινωνικοποίηση του πλούτου, με έλεγχο της από τους ίδιους τους εργάτες. Πνευματικός και ηθικός, αλλά και υλικός κινητήρας αυτής της μετατροπής είναι η εργατική τάξη. Η ίδια η θέση της στον καταμερισμό εργασίας, ο ρόλος στην παραγωγή, οι ανάγκες της, την έχουν εξοπλίσει ήδη με τα κατάλληλα όπλα για να μπει μπροστά στο ανατρεπτικό ρεύμα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Μέσα από την εξέλιξη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής γεννιούνται οι αντικειμενικές δυνατότητες ανώτερης υπέρβασής του. Η εργατική τάξη μέσα από τις συνθήκες της δουλειάς και της ζωής της μπορεί αυτές να τις καταλάβει. Ήδη η σοβούσα οικονομική κρίση έχει αφήσει γυμνό το «παντοδύναμο» καπιταλιστικό σύστημα. Το τελευταίο τρέμει κάτω από το ίδιο του το βάρος. Γι' αυτό, απαιτείται από τους εργαζόμενους και τις επαναστατικές δυνάμεις της Αριστεράς όχι μόνο να ξαναδιαβάσουν Μαρξ, αλλά να προχωρήσουν ένα βήμα παραπέρα τη μαρξιστική θεωρία, μέσα στις νέες καταστάσεις που γεννιούνται. Να επιτύχουν με τη δράση τους το ανέβασμα της εργατικής συνείδησης και την οργάνωση των εργαζομένων στα σωματεία και συλλόγους, στο αντικαπιταλιστικό μέτωπο και τους πρωτοπόρους στο δικό τους επαναστατικό, ανατρεπτικό, Κομμουνιστικό Κόμμα. Προς τα εκεί στοχεύουμε και εμείς, για την κομμουνιστική επαναθεμελίωση και προοπτική του 21ου αιώνα.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ

- Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος, Μαρξ Κ.-Ένγκελς Φρ.
- Σοσιαλισμός, Ουτοπικός και Επιστημονικός, Ένγκελς Φρ.
- Μισθός, Τιμή και Κέρδος, Μαρξ Κ.
- Μισθωτή εργασία και κεφάλαιο, Μαρξ Κ.
- Η Καταγωγή της οικογένειας, της ατομικής ιδιοκτησίας και του κράτους, Ένγκελς Φρ.
- Για το Μαρξ και το μαρξισμό, Λένιν Β.Ι.
- Ανθρώπινη Φύση, Μπιτσάκης Ε.
- Μαρξ [Τρόπος Χρήσης], Μπενσαϊντ Ντ.
- Ο Μαρξ γεννήθηκε νωρίς, Ρούσης Γ.
- Γιατί ο Μαρξ είχε δίκιο, Eagleton Τ.
- Πώς να αλλάξουμε τον κόσμο, Hobsbawm Ε.
- Στοιχειώδεις αρχές φιλοσοφίας, Politzer G.

για την

**ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

οργανώσεις της

ΥΚΑ
ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Υ.Α.

